

Vatan Vatandaş

– Gökdeniz · 17 Mart 2022

VATAN / VATANDAŞ

Aileniz bir karar alıyor, göçüyorsunuz buralardan.

Neyiniz var neyiniz yok yanınıza alıyor, yeni bir hayat, yeni bir umut için düşünüyorsunuz yollara.

Takatinizin yettiği ölçüde umutlarınızın olduğu yere/yöne doğru, belki de sırf çaresizlikten, bilinmeyenlere doğru gidiyorsunuz.Ta ki yeni bir başlangıç için uygun gördüğünüz mekana gelene kadar.

Burası sizin için sıfır noktası işte.

Belli bir negatifliği yaşamışlığınızı da farzederek sıfır noktasına ulaşmış sayıyorsunuz kendinizi.

Yerleştiğiniz bu yeni mekan sizin için henüz vatan değil.

Geride bıraktığınız topraklar ise, artık uzaktaki vatanınız.

Yeni topraklarınızda yeni düzeninizi kurmaya başlıyorsunuz.Barınacak mekanlarınızı, gündelik ihtiyaçlarınızı karşılayacak yapılarınızı inşa ediyorsunuz, çoğalyorsunuz, kalabalıklaşıyorsunuz.

Düğünleriniz, toylarınız, eğlenceleriniz, acılarınız, ağrılarınız, sızılarınız, birikmeye başlıyor.Diktiğiniz ağaçlar meyvaya duruyor, koru oluyor, orman oluyor.

Birgün ailenizin en büyüğü ölüyor.

Toprağa ilk vatan tohumu düşüyor.

Üstüne eklenen her ölüm yeni yeni tohumlar oluyor topraklarınızda, vatani yeşertecek.

Sahip olduklarınız için başkalarıyla mücadele etmenizi gerektirecek dönemler kapınızı çalıyor.İlk kanınız dökülüyor, fışkırmak için hasretle bekleyen vatan tohumlarının üzerine.

Akan her kan, verilen her can kökleştiriyor tohumları, gökyüzüne uzanıyor yeni yeni sürgünler.

İşte artık burası sizin vatanınız...

Toprağı vatan yapan insan ve insana has değerler.

Vatandaş ise bu ortak geçmişi ve yaşanmışlığı olan bireylerin, birbirine karşı durumu.

Yurttaşlık kitaplarındaki tarifler bu anlamda bir vatandaşlık kavramını karşılıyor mu bilemiyorum.

Ama benim vatandaşım, aynı nüfus kağıdını taşımaktan öte değerler taşımalı benim için.

VATAN BİR AVUÇ TOPRAK

Yaşanmışlık olmasa

Vatan,

Bir avuç toprak...

Gözler kısılnca, geçmiş dolmasa

Kim alttaydı bilmesem bir kaç nesil

Kim kökdü, kim yaprak?

Vatan,

Bir avuç toprak...

Hangi mevsim nerede gün boyu sađanak

Hangi ovada yer susak

Çatlak, kurak

Neresi asude, nerede yığınak

Bilmesek...

Vatan, bir avuç toprak...

Harmanında yoksa ana, ata, şehit

Eyvanında kızlar, gelinler göz ıslak

Yoksa yürekte kazılı kutlu ahit

Fıskırmazsa tohumundan, emdiğin

Yükselmezse salınıp sancak

Vatan,

Bir avuç toprak...

Rehin değilse ay yıldızına kalbin.

Mabedindir diyerek, senin ancak

Emretmediyse asırlardır din-i mübin.

Ormanına kurmadıysa deden, torunun salıncak

Suyunda yunup, kurumadıysan altında gök kubbenin

Kokusunu, hapis göğsünde

Ancak canla vermeyecekse geri ciğerin

Vatan

Bir avuç toprak...

Üstümde serili, sonsuz alem

İçimde imanım, ülküm aşılmaz kalem

Günahım sevabım

Suçum neyse,

Şükür cevabım

Ben toprak...

Toprak,

Bir avuç vatan...

erol başçı